

befolkning, før Venstre kom til Magten. Det er jo almindelig bekendt, at Fiskernes Mening om, hvordan Fiskeriet bedst og mest praktisk skal drives for at faa det største Udbytte, har man aldrig fra disse Mænds Side brudt sig om. Og selv om en Del Fiskere — der er for den Sags Skyld mange af dem omkring i Landet — ville gøre deres Mening gældende, hersker der endnu dels i den Kreds af Mænd, man bruger som Raadgivere, uden for Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, og dels indenfor denne den gamle Opfattelse: Vi alene vide, hvad der tjener til Fiskernes Vel. Fra vor Side bliver der ikke gjort andet end det, vi ønske at faa frem. Til Fiskernes Mening tager man intet som helst Hensyn. Saaledes er det ogsaa her i dette Spørgsmaal.

Det kan godt være, at den højtærede Minister i den foreliggende Sag har henvendt sig til denne Kreds af Mænd, som man benytter som Raadgivere, og til Dansk Fiskeriforenings Bestyrelse, det ved jeg intet om, men i alt Fald kan man ikke vente, at man fra den Side vil støtte de Krav, der ere komne fra de egentlige Fiskere. Jeg er ikke sikker paa, at det kan nytte, at jeg opfordrer Tinget til at stemme for, at vi yderligere bevilge de 1,000 Kr., som Mindretallet foreslaar, men naar den højtærede Minister med nogen Stolthed pegede paa, at han var gaaet med til at forhøje Bevillingen til Husmandsrejserne — hvilket jeg selvfølgelig ikke kan have noget imod — med 23,000 Kr., skulde det saa ikke være muligt at gaa til at forhøje de 3,000 Kr. til Fiskeres Rejser med 1,000 Kr., tiltrods for at der maaske ikke er kommet noget Andragende derom fra det store Flertal af Fiskerne. Har man virkelig saa daarlig Tro til, at vore Fiskere skulde betyde noget, at man ikke kan bevilge denne lille Forhøjelse? Vi maa jo tænke paa, at vor Fiskerbefolkning bestaar af et stort Antal Mennesker, der sikkert i lige saa stort Maal som Husmændene ønske at lære noget og rejse ud for at berige deres Kundskaber med Hensyn til deres Bedrift.

Skønt der kun har meldt sig et ringe Antal, rimeligvis fordi de vidste, at det ikke kunde nytte noget, har man ikke givet Understøttelse til alle dem, som have meldt sig, uden at det dog er oplyst, at alle de, hvem Nægtelsen har ramt, have været ukvalificerede til at faa noget, der ligger den bedste Begrundelse for at give dem denne lille Forhøjelse. Jeg har sagt før, og jeg staaer ved det endnu, at det

maaske kan være rimeligt at gaa gradvis frem med Hensyn til Bevillingen til Fiskerrejser. Man skal prøve sig noget frem. Men naar det nu viser sig Gang efter Gang, at man ikke kan efterkomme de Krav, som stilles blot med Hensyn til at foretage Rejser i Indlandet, og da man ogsaa burde gøre noget for at faa vore Fiskere til Udlandet, saa at de kunne se andre Fiskemetoder og bringe ny Impulser hjem, forstaaer jeg ikke, at man modsætter sig denne lille Forhøjelse. Jeg synes, at en Fremgang paa denne Konto hvert Aar paa kun 1,000 Kr. er ret rimelig, og jeg forstaaer ikke den stærke Modstand, den højtærede Minister rejser derimod. Jeg haaber, at Flertallet her i Salen ikke vil følge sin Minister i saa Henseende, ikke se Sagen som han, men at det vil stemme sammen med Mindretallet, som har stillet Forslag om at bevilge disse 1,000 Kr.

Med Hensyn til det andet af mig omtalte Ændringsforslag under Nr. 30, stillet af det samme Mindretal, angaaende Lysbøjen paa Nordre Flint, erklærede den højtærede Minister, at han i Grunden var velvillig stemt overfor dette Forslag, og at han ogsaa under visse Forhold vilde være med til at arbejde for, at denne Lysbøje blev anbragt der ude, men han føjede rigtignok noget til, som maaske vil kunne bevirke, at det kan vare lang Tid, inden den kommer, og som i ethvert Tilfælde har givet mig det Indtryk, at den højtærede Minister egentlig ikke har synderlig Lyst til at ofre de forholdsvis faa Skillinger, her er Tale om. Den højtærede Minister udtalte nemlig, at han vilde kunne gaa med til denne Bevilling, for saa vidt det kunde bevises, at der var sket Skade derude, ved at der ikke var nogen Lysbøje paa Nordre Flint. Nu kunde jeg have Lyst til at spørge den højtærede Minister: Hvorledes skal det opfattes? Er det saaledes, at han mener, at der først skal drukne nogle Mennesker derude? Skade er der nemlig sket, og Fiskerne have Gang efter Gang overfor Folketinget klaget over, at deres Garn ere blevne revne i Stykker, og at de kun med Nød og neppe have kunnet klare sig fri af denne farlige Grund. Der har været Udtalelser nok fremme i saa Henseende. Ministerens Udtalelser maa da forstaaes saaledes, at vi her skulle komme til at sande det gamle Ord: Vi kaste først Brønden til, naar Baret er druknet. Eller med andre Ord: Omkommer der Folk derude, vil Ministeren nok være med til at ofre disse henholdsvis 11,000 Kr. eller 7,500 Kr., hvor meget det